

forbindelse med de amtskommunale og statslige lokaler og udendørs anlæg, jf. § 22, stk. 2.

Lokaler og udendørs anlæg skal kun anvises, når de er ledige, det vil sige, når kommunen, amtskommunen eller staten ikke selv bruger dem eller i øvrigt har disponeret til anden side.

Lovforslagets bestemmelser om, at offentlige lokaler og udendørs anlæg skal anvises til virksomhed inden for denne lovs område, må, for at kunne gennemføres efter deres hensigt, forudsætte, at kommuner, amtskommuner og staten ikke kan disponere i form af udlejning af lokaler og udendørs anlæg til virksomhed inden for lovens område, jf. også § 23, hvorefter der alene ydes tilskud til driftsudgifter i forbindelse med egne eller lejede private haller, andre lokaler og lejrpladser.

I forbindelse med anvisning af lokaler og udendørs anlæg må der også tages hensyn til om de er egnede, herunder at de ligger i en rimelig nærhed i forhold til deltagerne.

Til stk. 3.

Som udgangspunkt har børn og unge fortrinstillig, men når det fx. drejer sig om handicapvenlige lokaler, kan voksne gå forud for børn og unge.

Til § 22

Til stk. 1.

Den vederlagsfri anvisning af lokaler og udendørs anlæg omfatter som hidtil også de fornødne birum samt lys, varme, bad, rengøring, inventar og undervisningsmateriel. I forhold til gældende lov kan brugerne ikke længere forlange skolebetjentbistand stillet til rådighed. Kræver ejeren af lokalerne, at skolebetjenten eller andet opsyn medvirker, kan der ikke kræves betaling herfor.

Til stk. 2.

Bestemmelsen svarer til gældende regler.

Til stk. 3.

Lokaler og udendørs anlæg, der stilles til rådighed, skal kunne fungere på samme måde, som når de iøvrigt anvendes. Dette gælder også det udstyr, herunder inventar og undervisningsmateriel, som de er forsynet med. Der kan på den anden side ikke stilles krav om særlig indretning eller særligt udstyr til lokaler og udendørs anlæg, fordi de er blevet anvist til den folkeoplysende virksomhed.

Til stk. 4.

Der kan som udgangspunkt ikke tages betaling for anviste lokaler og udendørs anlæg. Her er der dog

skabt mulighed for, at der kan opkræves et gebyr for brug af offentlige lokaler m.v. med det formål at kunne nedbringe driftsudgifterne ved brug af private lokaler. En sådan udligningsordning, der fungerer i et lukket kredsløb inden for hvert af de i § 4, stk. 3, nævnte hovedområder, vil kunne medvirke til at stille brugere af offentlige lokaler m.v. og af private haller og andre lokaler mere lige i økonomisk henseende.

Tilskud

Til § 23

Til stk. 1.

Med bestemmelsen videreføres gældende lovs princip om, at der er frit lokalevalg i forbindelse med aktiviteter for børn og unge, jf. dog stk. 2 om tilskud til nye haller.

Til stk. 2.

Denne bestemmelse indebærer en begrænsning af tilskudsforpligtelsen efter stk. 1. Kommunen kan efter denne bestemmelse undlade at yde tilskud til haller opført efter lovens ikrafttræden, til nye lejemaal vedrørende haller eller til andre tilsvarende væsentlige forøgelses af tilskudsgrundlaget for bestående haller. Bestemmelsen omfatter bl.a. idrætshaller, svømmehaller, skøjtehallen, ridehaller og squashbaner. Kommunen kan også vælge at udskyde sin tilskudsforpligtelse i ovennævnte tilfælde, indtil der kan skabes plads på kommunens budget.

Til § 24

Bestemmelsen, der svarer til de gældende regler, medfører, at der skal ydes tilskud efter § 23, stk. 1., selvom de private haller, andre lokaler og lejrpladser ikke ligger i kommunen. Den kreds, der søger tilskud, skal selvsagt have hjemsted eller på anden måde hovedtilknytning til den pågældende kommune.

Til § 25

Til stk. 1.

Udgangspunktet for ydelse af tilskud er efter lovforslaget driftsudgifterne i forbindelse med anvendelsen af private haller, andre lokaler og lejrpladser. Kredsen må kunne dokumentere udgifterne. En nærmere afgrænsning af de tilskudsberettigede driftsudgifter vil kunne fastlægges i kommunernes retningslinier.

Til stk. 2.

Kulturministeren kan fastsætte et maksimum for det lovbundne lokaletilskud. Det vil være naturligt,